

SPAȚII CULTURALE nr. 83/ 2022

CUPRINS

Valeria Manta Tăicuțu: „Politica struțului”/ pag. 1
Petrache Ploeanu: „Teama de suferință”/ pag. 2
Camelia Manuela Sava: Poeme/ pag. 3
Cenaclul poezilor uitați/ pag. 4
Doina Cernica: „Povești de călătorie”/ pag. 8
Letiția Vladislav: Poeme/ pag. 10
Leo Butnaru: „Din poezia lumii”/ pag. 11
Valeria Manta Tăicuțu: „Cotul”/ pag. 13
Mihaela Malea Stroe: „Oglinda, bătrânelul și moneda”/ pag. 14
Otilia Ardeleanu: Poeme/ pag. 15
Liliana Spătaru: Poeme/ pag. 16
Marius Manta: „Literatura adâncurilor”/ pag. 17
Constanța Popescu: Poeme/ pag. 19
Tudor Cicu: „Carte străină”/ pag. 21
Paul Blaj: Poeme/ pag. 23
Ionuț Caragea: Poeme/ pag. 24
Elena Petriman: „O poveste adevărată”/ pag. 26
Maria Ieva: Poeme/ pag. 28
Camelia Manuela Sava: „Al doilea vâl”/ pag. 30
Tudor Cicu: „Umbra lui Poe în Corbul”/ pag. 32
Sorin Burlacu: „De la certitudinile istoriei...”/ pag. 33
Viorel Dodan: „Deziluzie”/ pag. 35
Lilioara Macovei: Poeme/ pag. 36
Stan Brebenel: „Hai hui prin Europa”/ pag. 37
Mihaela Aionesei: „Dimineața cu miros de salcâmi”/ pag. 40
Cristina Ștefan: Poeme/ pag. 41
Lucian Mănăilescu: Poeme/ pag. 42
Nina-Elena Ploeanu: „O zi cu final neașteptat”/ pag. 43
Sorin Călin: „Consultații eretice”/ pag. 45
Alexandru Cazacu: Poeme/ pag. 46
Eugen Onîscu: „Inima străinului”/ pag. 48
Nicolae Nistor: Poeme/ pag. 50
Gina Zaharia: Poeme/ pag. 51
Nicolai Tăicuțu: Poeme/ pag. 52
Cărți prezentate de: Octavian Mihalcea (pag. 53), Petre Isachi (pag. 54), Valeria Manta Tăicuțu (pag. 56), Mihai Vintilă (pag. 57), Otilia Ardeleanu (pag. 58), Stan Brebenel (pag. 60)
Paul Spirescu: Poeme/ pag. 61
Nicolai Tăicuțu: Raftul cu cărți/ pag. 62
Reviste literare/ pag. 64

Director de onoare:

Radu CÂRNECI

Redactor-șef:

VALERIA MANTA TĂICUȚU

Colectivul redacțional:

**CAMELIA MANUELA SAVA
NICOLAI TĂICUȚU
PETRACHE PLOEANU
SORIN CĂLIN
STAN BREBENEL**

Secretar de redacție:

SILVIA IOANA SOFINETI

**Redacția și administrația:
Str. Gh. Lupescu, nr. 67,
Rm. Sărat, 125300,
jud. Buzău**

**Redacția și administrația:
Str. Gh. Lupescu, nr. 67,
Rm. Sărat, 125300,
jud. Buzău**

e-mail : valeriamantataicutu@gmail.com

Tipar executat de EDITGRAPH Buzău

**Revista nu-și asumă responsabilitatea
pentru punctele de vedere conținute de
materialele publicate.**

Ionuț CARAGEA

Coaja de pe rana absenței

numai cenușa are dreptul
să vorbească despre foc
numai marea despre
sufletul înecatului
numai umbra despre pasărea
împușcată în zbor

o, tu, inimă biciuită de timp
în zadar sângerezi pe alea
unei nopți nesfârșite!

o, tu, nechezat al luminii
printre șoaptele ploii!

o, tu, coajă de pe rana absenței
invocând un cuvânt!

o, tu, floare de colț
de pe stânca tăcerii,
pentru cine surâzi?

o uitare
îmi năpădește
memoria

o pădure își cheamă
visele-n scorburi
un copac își numără
inelele-n gând

Suflet în galop pe câmpiile visului

viața nu-i o strângere
obsesivă de lucruri
va trebui să renunți
la ceea ce crezi
că ți-ar putea fi de folos
nu vei pierde nimic

da, știu de ce faci lucrul ăsta
inima ta e o casă pustie
vizitată doar de propriul sânge
întors din labirintul durerii

mai bine îndreaptă-ți
privirea spre cer
acolo renaște seninul ochilor tăi
mai bine lasă respirația ta
să caute zborul păsării călătoare

mai bine lasă sufletul tău
să caute zâmbetul
prin fereastra cuvântului

poate va îmbujora chipul lunii
sau poate va alerga în galop
pe câmpiile visului
sub palma ocrotitoare
a frunzei

Dragoste la prima visare

în viața asta
să fii liber înseamnă
să trăiești mereu în pericol
luptând pentru respirația ta
pentru sângele tău

în viața asta
labirinturi te pândesc
precum șerpilor constrictori
iar dragostea la prima vedere
a reușit să orbească
după primul sărut

în viața asta ne omorâm timpul
cu fleacuri
și ne otrăvim amintirile

în viața asta
oportuniștii se înmulțesc
iar neprihăniții
cad pradă viciului

în viața asta
visul meu s-a întâlnit
cu visul tău
și a fost dragoste
la prima visare

te-am sorbit
cum soarbe fântâna
lacrima cerului
te-am alergat glas cu glas
prin cotloanele liniștii

pașii ți i-am urmărit
până la zborul cel înalt
până la norul ce înflorea
din inima vulcanică
a pământului

totul a fost minunat
până când implacabilul cineva
m-a trezit
spunându-mi că sforăi
prea tare

Monumentalul poem

mă gândesc să dau viață oglinzilor
să le readuc surâsul pe buze
mă gândesc să umplu casele părăsite
să aprind bătrânele șemineuri
și lumânările candelabrelor
mă gândesc să trag de limbă tablourile și pereții
mă gândesc să vorbesc cu ferestrele
despre aerul proaspăt al dimineților
mă gândesc să fiu clopotul
care bate în turnul bisericii fără clopot

mă gândesc să dau bice ierbii
pe spinarea ei să alerg până la capătul lumii
mă gândesc să fiu cuibul
pentru pasărea cu aripi de foc
ce dispare-n amurguri

mă gândesc să-nfloresc
în grădina tăcerilor tale
iar tu să mă culegi cu tainicul zâmbet

mă gândesc să-i spun sângelui meu
să stea ca un câine la picioarele tale
să te păzească de toate umbrele hămesite

mă gândesc să arunc
cu inima mea împietrită
în fereastra visului tău
vreau să intru, vreau să intru
cu tot alaiul meu de cuvinte
nespuse, neuzite, neubite

mă gândesc să fiu
monumentalul poem

O inimă, doar o inimă

ceva se apropie
ceva se îndepărtează
ceva învață să moară
ceva se naște din nou
pentru a înfrunta realitatea

în centrul tuturor acțiunilor: inima
acest vultur cu visele jumulte de umbre
acest bivol jupuit de pielea cuvintelor vii
această broască țestoasă depunând
miliarde de ouă în nisipul uitării
această peșteră din care ies liliicii
în noaptea nesfârșită a cărnii
acest clopot în trupul copacului fulgerat
acest câine lătrând la cerul fără stele al gurii
acest buncăr al trupului mutilat de secunde

o inimă, doar o inimă
această floare de sânge
vestind anotimpul tăcerii
această fântână adâncă
din care se ridică
sufletul înecatului

Dumnezeu începuse să-mi picure-n palme

încercam să recuperez
tot ce pierdusem până atunci
amintirile atârnav precum spânzurații
de creanga unui copac
încercam să le ridic
să le slăbesc lațul
din jurul grumazului
le imploram să respire din nou
dar degeaba

păsările plecau
undeva spre niciunde
plecau la fel ca vorbele
neuzite de nimeni
spre imperiul tăcerii
cerul însuși părea să capituleze
în fața tristeții
fluturându-și steagurile albe

și totuși, și totuși
Dumnezeu începuse
să-mi picure-n palme
amintindu-mi
de dragostea noastră
ce trebuia celebrată
pe întinderea nesfârșită
a hârtiei

(din volumul în pregătire, „Căutătorul de amintiri”)

